

Lä - bi vaik-se õh - tu - ra - hu leh-vib in - gel ü - le maa;

i - ni-mes-te sü - da - mes - se ra - hu too-ma tu - leb ta.

2. Kes on vaikes palves tõstnud
pilgu üles taevasse,
nende muret, nende kurbust
viib ta Isa sülesse.

3. Läbi vaikse õhturahu
lehvib ingel üle maa;
igaihe südamesse
rahu tuua tahab ta.

*Viis: "Võtite hästi, kui sind armsast" (Ringe recht, wenn Gottes Gnade)
Böömimaa vennad, Herrnhut, 1737.
Sõnad: Anna Haava, 1864-1957.*